DECIZIA (UE) 2024/592 A CONSILIULUI

din 23 ianuarie 2024

de abilitare a Franței să negocieze un acord bilateral cu Algeria privind cooperarea judiciară în materie civilă legată de dreptul familiei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Prin scrisoarea din 8 decembrie 2016, Franța a solicitat o abilitare din partea Uniunii pentru a negocia un acord bilateral cu Algeria privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială. Scopul acordului este modernizarea și consolidarea celor trei acorduri bilaterale, care sunt în vigoare, din 1962, 1964 și 1980.

(2) Franța a furnizat Comisiei informații care arată că, datorită legăturilor economice, culturale, istorice, sociale și politice excepționale pe care le are cu Algeria, Franța are un interes specific în negocierea unui acord bilateral cu Algeria, al cărui proiect a fost transmis Comisiei.

(3) În special, Franța a furnizat date privind numărul mare de cetățeni algerieni care locuiesc pe teritoriul său și numărul de cetățeni francezi care locuiesc în Algeria, precum și privind importanța specifică a schimburilor comerciale dintre cele două țări.

(4) Relațiile dintre Uniune și Algeria se bazează pe Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Algeriană Democratică și Populară, pe de altă parte ([2]) (denumit în continuare „Acordul euro-mediteraneean”), care a intrat în vigoare în 2005. Acordul euro-mediteraneean constituie cadrul juridic care reglementează relațiile dintre părți în domeniile economic, comercial, politic, social și cultural.

(5) Articolul 85 din Acordul euro-mediteraneean prevede că, în domeniile juridic și judiciar, cooperarea este esențială și reprezintă o completare necesară a celorlalte forme de cooperare dintre Uniune și Algeria prevăzute în Acordul euro-mediteraneean, o astfel de cooperare putând include, după caz, negocierea de acorduri în domeniile respective.

(6) Relația Uniunii cu țările terțe în chestiuni în ceea ce privește cooperarea judiciară în materie civilă și comercială se bazează pe cadrul juridic elaborat de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat (HCCH), în conformitate cu principiul multilateralismului. Cu toate acestea, Algeria nu este membră a HCCH și, până în prezent, a refuzat să adere la convențiile de bază ale acesteia.

(7) Deși Algeria nu este membră a HCCH și nu a aderat la convențiile de bază ale acesteia, proiectul de acord pare să fie inspirat în mare măsură de sistemul instituit prin convențiile de la Haga și de legislația Uniunii adoptată cu privire la aceleași aspecte.

([1]) Avizul din 12 decembrie 2023 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO L 265, 10.10.2005, p. 2.

(8) Anumite chestiuni care urmează să fie abordate în proiectul de acord dintre Franța și Algeria au impact asupra acquis-ului Uniunii relevant în materie de dreptul familiei. În consecință, aspectele care fac obiectul unor astfel de angajamente internaționale țin de competența externă exclusivă a Uniunii. Statele membre sunt în măsură să negocieze sau să încheie astfel de angajamente numai dacă li se acordă, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), o abilitare din partea legiuitorului Uniunii în acest sens, în conformitate cu procedura legislativă menționată la articolul 81 alineatul (3) din TFUE.

(9) Întrucât Uniunea este competentă cu privire la majoritatea chestiunilor care urmează să fie tratate în cadrul proiectului de acord dintre Franța și Algeria, Franța ar trebui să informeze periodic Comisia cu privire la desfășurarea negocierilor privind acordul bilateral. Atât Franța, cât și Comisia vor informa periodic Consiliul cu privire la evoluția negocierilor.

(10) Nu există indicii că viitorul acord dintre Franța și Algeria ar avea neapărat un impact negativ asupra acquis-ului Uniunii. Cu toate acestea, este oportun să se prevadă orientări de negociere pentru a reduce la minimum riscul unor astfel de efecte negative.

(11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Franța este abilitată să negocieze un acord bilateral cu Algeria privind cooperarea judiciară civilă în materie de dreptul familiei, cu condiția respectării următoarelor orientări de negociere:

(a) Franța informează Algeria că la negocieri poate participa și Comisia, în calitate de observator, și că Comisia va fi informată cu privire la progresele și rezultatele obținute în cursul diferitelor etape ale negocierilor;

(b) Franța încurajează Algeria să ia în considerare aderarea la convențiile de bază în materie de dreptul familiei elaborate de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat (denumite în continuare „convențiile de la Haga") și să înceapă o analiză a celor mai potrivite mijloace de a îndepărta obstacolele care au împiedicat Algeria să adere la convențiile de la Haga;

(c) Franța informează Algeria că, după încheierea negocierilor, este necesară o abilitare din partea Consiliului înainte ca Franța să poată încheia acordul;

(d) Franța informează Algeria că abilitarea din partea Consiliului de a încheia acordul, în urma unei propuneri din partea Comisiei, poate să prevadă că acordul urmează să aibă o valabilitate limitată în timp, cu posibilitatea ca un mecanism de reînnoire tacită să fie indicat în decizia Consiliului privind încheierea acordului;

(e) se introduce în acord o dispoziție care să prevadă o denunțare totală sau parțială a acordului sau o înlocuire directă a dispozițiilor relevante ale acordului în cazul încheierii unui acord ulterior între Uniune, sau între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și Algeria, pe de altă parte, sau al aderării Algeriei la convențiile de la Haga relevante;

(f) se introduce în acord o dispoziție care să prevadă că orice hotărâre recunoscută în Franța în temeiul acordului nu poate circula ulterior în alte state membre în temeiul dreptului Uniunii;

(g) dispozițiile acordului respectă acquis-ul Uniunii relevant și convențiile de la Haga relevante;

(h) Franța informează Algeria că, în funcție de evoluția negocierilor, ar putea fi necesare alte orientări de negociere în timp util.

Articolul 2

Franța desfășoară negocierile în consultare cu Comisia.

Franța informează periodic Comisia cu privire la măsurile luate în temeiul prezentei decizii și consultă Comisia periodic. Ori de câte ori Comisia solicită acest lucru, Franța prezintă un raport scris cu privire la desfășurarea și rezultatele negocierilor.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 23 ianuarie 2024.

Pentru Consiliu
Președintele
D. CLARINVAL